

se mu je vsled posredovanja nemškega konzula odštelo 200.000 frankov, da jih odnese razbojnikom na določeno mesto. Kakor se poroča, je bankir Israel uže izročil denar razbojnikom, kateri so vjetnike uže izpustili.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Gradca. — Polkovnik grof Hartenau, bivši bolgarski knez, je obolel te dni v Gradci. Po izreku zdravnikov pa ni baje nevarna bolezen.

Češko. — Neki poljski poslanec je objavil te dni po časopisih pogovor, ki ga je imel z dr. Riegerjem o priliki, ko je obiskal češko razstavo, in ki se je vršil tako le: „Kako Vam ugaja naša razstava“, — tako piše Poljak — vprašal me je Rieger. Odgovoril sem mu: „Nenavadno. Čudim se temu, kar vidim.“ „In vse to je izključno češko, je naše, je slovansko delo“, rekel je na to Rieger. „Škoda, da niso poljski poslanci prišli korporativno na razstavo.“ „Žal“, odgovoril sem mu, „ali razmere so se nekoliko predrugačile v zadnjem času.“ „To opazujem na svojo žalost“, odgovoril je Rieger ter nadaljeval: „Meni je bila ena najvažnejših nalog, skrbeti za to, da bi vladali med Poljaki in nami najprijaznejši odnošaji, in lahko se hvalim, da se mi je to posrečilo še precej. Dandanes je res marsikaj drugače, ali naj le pridejo poljski poslanci na razstavo, vzprejeli jih bomo prav srčno. Razstava je, kakor sem uže omenil, izključno slovanska, in dolžni so vsi Slovani, da jo obiščejo ter se je vesele, kajti kar je naše, je tudi njih“. S temi besedami je končan bil pogovor.

Ogrsko. — V državnem zboru v Budim-Pešti razpravljajo zdaj o reformi politične uprave na Ogrskem. Ta reforma bo za Ogrsko posebno važna. Do zdaj je bila ogrska uprava municipalna, to je, občine so opravljale tam vse tiste posle, katere opravljajo pri nas politične oblasti. Dolgoletna izkušnja je pa dokazala, da občine niso bile kos svoji nalogi. Samovoljstva, poneverjenja in druge nerednosti so se vsak dan godile ter ovirale ves napredek v gospodarskem oziru. Zato je pa ogrska vlada predložila poslanski zbornici načrt zakona, vsled katerega se bode podržavila politična uprava. Večina za ta zakon je vladi uže zagotovljena, ker bo proti njej glasovala samo skrajna opozicijska stranka. Ogrsko ljudstvo čuti živo potrebo, da se preurede odnošaji v tem pogledu, ter je zaradi tega ostala brezuspešna agitacija skrajne opozicijske stranke, ki je namerjala pripraviti ljudstvo, da protestuje kompaktno proti vladnim nakanam. Celo Kossuthovo pismo, v katerem se je on izrekel odločno proti nameravani reformi politične uprave v smislu vladnega zakonskega načrta, ostalo je glas vpijočega v puščavi.

Francosko. — Minister za notranje reči je predložil francoskemu parlamentu načrt zakona o pokojninskih blagajnicah za delavce. Ta zakon ne sili delavcev,

da bi se morali pridružiti tem blagajnicam, sili pa delodajalce, da bodo za delavce, ki bi se tem blagajnicam pridružili, morali plačevati določene zneske. Razume se pa samo ob sebi, da bode prispevala tudi vlada. Zakon določuje namreč, da bode moral vsak delavec, ki bi hotel postati ud teh blagajnic, plačevati po 5 cent. za vsak delavnik, ako bi hotel dobivati 300 frankov letne pokojnine, 10 cent. pa, ako bi zahteval 600 frankov letne pokojnine. Delodajalec bo moral ravno toliko plačevati, kolikor njegov delavec. Država bode prispevala 2 tretjini skupnega zneska, ki ga bosta plačevala delavec in delodajalec. Plačevanje se začne s 25. letom in traja 30 let. Za slučaj onemoglosti delavčeve in o pravicah družine delavčeve do plačanega kapitala določa ta zakon posebe.

Francozi, Rusi in Nemci. Da se ne godi Francozom slabo v gmotnem oziru, to mora vsak priznati, pa naj še tako smešijo Nemci Francoze, vendar je in ostane živa resnica, da so Francozi spretni gospodarji. Prav hudo pa peče sedaj Nemce razstava, ki so jo napravili Francozi v Moskvi. Namen tej razstavi je sosebno ta, da bi seznanili Ruse, posebno pa ruske trgovce s francoskimi izdelki ter si privabili tako mnogo kupcev iz Rusije. Ni pa tajiti, da ne bi imela ta razstava zraven tega tudi političnega pomena, namreč pospeševati francosko-rusko prijateljstvo, ki postaje zadnje čase vedno tesnejše. Umevno je pa, da tako prijateljstvo nič kaj ne ugaja Nemcem, ker se boje, da bi se izpolnila vsled njega vendar le prej ali slej želja Francozov, povrniti Nemcem vsaj nekoliko, kar so jim dolžni iz nemško-francoske vojske. Uže delj časa se je govorilo, da bode ruski car obiskal Moskvo in počastil s svojim obiskom tudi francosko razstavo v Moskvi. Ko se je pa raznesla vest, da bode car sicer obiskal Moskvo, a si ne ogledal francoske razstave, bilo je vse nemško časopisje polno razlag, strinjajočih se v tem, da je ta carjeva namera velikanska moralna zaušnica francoski razstavi pa tudi francoski diplomaciji, ter pripisovali so temu odloku eminentno politično važnost. Ali car je za svojega dvadnevne bivanja v Moskvi obiskal tudi francosko razstavo in se neki prav prijazno vedel nasproti francoskim razstavnikom. Mi sicer ne vemo, ali je pripisovati temu obisku kak važen političen pomen, ter prepuščamo take sodbe onim, ki slišijo travo rasti na političnem travniku — čudno se nam le zdi pisava nemškega časopisja, ki je videlo, dokler je bila govornica, da ne bode car razstave obiskal, v tej nameri neizrečeno politično važnost, toda danes, ko se je vendar le izvršil obisk, odreka jo popolnoma. Ta zmešnjava v pojmih dokazuje nekak strah, ki ga imajo Nemci do francosko-ruske zveze, ako bi se sploh kedaj sklenila.

Popravek. Št. 22., st. 171 k II. v. 21, 22 od zgoraj čitaj: „Celo telo je potem strašno razdraženo“, mesto: „Celo leto je potem strašno razdraženo“.